

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีวิธีทัศน์ประกอบเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดกลุ่มเป้าหมาย
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ศึกษากิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีวิธีทัศน์ประกอบ จากเอกสารและงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการพูดและแผนการสอน ศึกษา หลักเกณฑ์และวิธีการสร้างเกณฑ์วัดผลและประเมินผลความสามารถทางการพูดและแบบวัด แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน

2. กำหนดกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทุ่งกว่าวิทยาคม อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (อ 024 ก) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 28 คน

3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 2 ชุด ได้แก่

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แผนการสอนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากเนื้อหา วิธีทัศน์ประกอบการสอนชุด Dynamic English จัดทำโดยกรมสามัญศึกษาและDynEd International และวิธีทัศน์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จำนวน 4 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที โดยมีขั้นตอนการสร้างแผนการสอนดังนี้

3.1.1 ศึกษา หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์ของรายวิชา อ 024 ก

3.1.2 คัดเลือกหัวข้อบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวันจำนวน 4 เรื่อง คู่มือวิดิทัศน์ ชุด Dynamic English ซึ่งจัดทำโดยกรมวิชาการและ DynEd International และวิดิทัศน์สนทนาในชีวิตประจำวัน (Everyday English Conversation)

3.1.3 ศึกษาวิธีการสอน กิจกรรมและขั้นตอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีวิดิทัศน์ประกอบของผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัยหลายท่านดังนี้ Hemei (1997, pp. 45-46) Alexandrescu (1995, p. 44) Donly (2000, pp. 25-27) อังฉรา ลิปปพันธ์ (2538, หน้า 67-69) โดยนำมาปรับใช้เป็นวิธีสอนของตน เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาระดับของผู้เรียน ตลอดจนเวลาที่ใช้ ในการทดลอง โดยกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูด โดยมีวิดิทัศน์ ประกอบไว้ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนชมวิดิทัศน์ ขณะชมวิดิทัศน์ หลังชมวิดิทัศน์ และขั้นทบทวน มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นก่อนชม (Pre-viewing) เป็นขั้นเตรียมความพร้อม เพื่อให้คุ้นเคยกับหัวข้อวิดิทัศน์บริบท เรียนรู้คำศัพท์ สำนวน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดโดยใช้ความรู้เดิมและประสบการณ์มาปฏิสัมพันธ์กับวิดิทัศน์และผู้สอน โดยไม่เน้นความถูกต้องของคำตอบเน้นการเขียนหรือ จดบันทึก โดยมีกิจกรรม เช่น การเรียนรู้ศัพท์โดยใช้ผังเครือข่ายความหมายไข่มวง การถามคำถามนำ การเดาหรือทำนายเค้าโครงเรื่องจากศัพท์

ขั้นชม (Active-viewing) โดยวิธี การปิดเสียงเปิดภาพหรือดูแบบเงียบ (Sound off /Vision on or Silent viewing) เพื่อให้นักเรียนเดา ศัพท์ สำนวน ประโยค จากกริยาท่าทาง การเคลื่อนไหว ของริมฝีปากของนักแสดงหรือตัวละคร ในบางตอน หรือ เล่นเกม Present continuous video เป็นการแยกชม โดยให้นักเรียนแลกรันดูภาพแล้วพูดบรรยาย หรือเล่าเหตุการณ์ให้กันและกันฟัง การเปิดเสียงปิดภาพ (Sound on/Vision off) เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิด จินตนาการ และพูดบรรยาย เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ระบุชนิดของบุคคล ทำทาง บทบาท ตลอดจนสถานที่ แล้วประมวลความคิด ภาพรวม หรือ โครงเรื่อง ตลอดจนการให้นักเรียนดูตลอดทั้งเรื่อง (View a whole segment) เพื่อให้นักเรียน เข้าใจเรื่องโดยรวม และเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม เป็นต้น นอกจากนี้ยังใช้วิธีการ หยุดภาพหรือหยุดเสียง (Pause/Freeze - frame

control) เพื่อเน้น สถานการณ์ โครงสร้างภาษา วัฒนธรรม ประเพณี ส่วนวน ภาษา โดยให้นักเรียนพูดตาม หรือเขียนแบบภาษาจากเจ้าของภาษา พูดอภิปราย หรือ เรียงประโยคบทสนทนาตามลำดับเหตุการณ์ในเนื้อเรื่อง

ขั้นหลังชม (Post-viewing) ผู้สอนและนักเรียนสรุปรูปแบบโครงสร้างและหน้าที่ภาษา ตลอดจนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่ปรากฏในเรื่องด้วยการพูดอภิปรายการเล่นเกมเล่าเรื่อง โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนเค้าโครงเรื่อง ตัวละคร สำคัญของเรื่องแล้วนำเสนอรูปแบบของบทบาทสมมติ หรือให้นักเรียนแต่ละกลุ่มพูดเล่าเรื่อง โดยหมุนเวียนกันเล่าประโยคต่อประโยคจนจบตอน หรือจบเรื่อง เพื่อเป็นการพัฒนาระบบความจำของนักเรียน และกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกและมีทักษะในการพูดเล่าเรื่อง

ขั้นทบทวน (Re-viewing) โดยนักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ (Jumbling Sequence) หรือ ประโยคจากเรื่องการเขียนสะท้อนความรู้สึกรู้สึกจากการชมเพื่อทบทวน โครงสร้างทางภาษา วัฒนธรรม บทบาท ของตัวละครในเรื่อง กระตุ้นให้นักเรียนฝึกแสดงความคิดเห็น ความชอบไม่ชอบเกี่ยวกับเรื่องที่ชม การแต่งเรื่องใหม่โดยอาศัยเค้าโครงเรื่อง บทบาท เนื้อหาที่ใกล้เคียงกับเรื่องที่ชม แล้วนำเสนอในลักษณะบทบาทสมมติ เป็นต้น

3.1.4 จัดทำแผนการสอนจัดทำแผนการสอน จำนวน 4 แผน มีเนื้อหา ดังนี้ แผนที่ 1 การบอกทิศทาง แผนที่ 2 การขอโทษและการตอบรับการขอโทษ แผนที่ 3 การขออนุญาต แผนที่ 4 การเชื้อเชิญ โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนที่กำหนด แล้วนำเสนอแผนการสอนที่สร้างเสร็จเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะการพูด 2 ท่าน (รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในภาคผนวก) ตรวจสอบแล้วปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.1.5 ตัดต่อและสำเนาวิดีโอตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในแผนการสอน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือเครื่องมือในการวัดความสามารถในการนำเสนอผลงานของนักเรียนในรูปแบบต่างๆ

3.2.1 แบบประเมินทักษะการพูดประกอบด้วยเกณฑ์ในการพิจารณาคุณภาพของการนำเสนองานทักษะการพูดของผู้เรียน หลังสิ้นสุดการทดลอง แต่ละแผนการสอนลักษณะบทบาทสมมติ แบบประเมินที่ใช้การทดลองครั้งนี้ปรับจากแบบประเมินทักษะการพูด ของสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) เป็นการประเมินตามสภาพจริง ดังแสดงไว้ในตาราง 1 โดยกำหนดน้ำหนักองค์ประกอบต่างๆไว้ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว	6 คะแนน
2. ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ	6 คะแนน

3. ปริมาณของข้อความในการสื่อสาร	6 คะแนน
4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร	6 คะแนน
5. สำเนียง	6 คะแนน
6. ความพยายามในการสื่อสาร	6 คะแนน
รวม	36 คะแนน

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ตาราง 1 แบบประเมินทักษะการพูด

คะแนน	เกณฑ์
1. ความคล่องแคล่ว (6 คะแนน)	
1	พูดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อกันจนไม่สามารถสื่อสารได้ชัดเจน
2	พูดซ้ำมากไม่สม่ำเสมอยกเว้นประโยคสั้นๆหรือประโยคที่ใช้กันอยู่ประจำ
3	มีความดังเล็บ่ยและพูดตะกุกตะกักบางประโยคไม่สมบูรณ์
4	มีความดังเลในการพูดบางครั้งบางครั้งมีตะกุกตะกักบ้างเพราะพูดประโยคใหม่และต้องจัดเรียงคำ
5	พูดได้อย่างสบายและราบรื่นแต่ความเร็วและความสม่ำเสมอของการพูดไม่เป็นธรรมชาติ
6	พูดได้อย่างสบายและราบรื่นคล้ายเจ้าของภาษา
2. ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ (6 คะแนน)	
1	แทบจะไม่เข้าใจในสิ่งที่นักเรียนพูดเลย
2	เข้าใจเพียงเล็กน้อยที่เป็นส่วนย่อยๆหรือคำเดี่ยวๆ
3	เข้าใจบางกลุ่มคำและบางวลี
4	เข้าใจเอกัตถประโยคที่สั้นๆ
5	เข้าใจคำพูดที่นักเรียนพูดเป็นส่วนใหญ่
6	เข้าใจคำพูดที่นักเรียนพูดมาทั้งหมด
3. ปริมาณของข้อความในการสื่อสาร (6 คะแนน)	
1	นักเรียนแทบจะไม่ได้นำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเลย
2	นักเรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดน้อยมาก
3	นักเรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดบ้าง
4	นักเรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดพอสมควร
5	นักเรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดส่วนมาก
6	นักเรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดทั้งหมด

ตาราง 1 (ต่อ)

คะแนน	เกณฑ์
4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร (6 คะแนน)	
1	คำพูดที่นักเรียนพูดแทบจะไม่ถูกต้องเลย
2	มีคำพูดที่ถูกต้องตามโครงสร้างน้อยมาก
3	มีคำพูดที่ถูกต้องบ้างแต่ยังมีปัญหา โครงสร้างทางภาษาอยู่มาก
4	มีคำพูดที่ถูกต้องบ้างแต่ยังมีปัญหา โครงสร้างทางภาษาอยู่บ้าง
5	มีคำพูดที่ถูกต้องมากแต่ยังมีปัญหา โครงสร้างทางภาษาอยู่เล็กน้อย
6	มีคำพูดถูกต้องเกือบทั้งหมด
5. สำเนียง (6 คะแนน)	
1	ออกเสียงผิดๆจนผู้ฟังไม่เข้าใจบ่อยครั้ง
2	ออกเสียงผิดมากบ่อยครั้งและลงเสียงหนักผิด
3	สำเนียงยังเป็นไทยทำให้ต้องตั้งใจฟังและการออกเสียงผิดบางครั้งทำให้เข้าใจผิดด้าน ไวยากรณ์และคำศัพท์
4	สำเนียงยังเป็น ไทยอยู่บ้างแต่ส่งออกเสียงผิดเป็นบางครั้งแต่ก็ยังสามารถเข้าใจได้
5	ออกเสียงไม่ผิดเด่นชัดแต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา
6	ออกเสียงคล้ายเจ้าของภาษาแทบจะไม่มีสำเนียงไทย
6. ความพยายามในการสื่อสาร (6 คะแนน)	
1	หยุดเงียบเป็นเวลานาน โดยไม่ใช้ความพยายามพูดให้จบความ
2	พยายามสื่อสารน้อยมากแต่ยังขาดความกระตือรือร้น
3	พยายามสื่อสารบ้างแต่ยังคงแสดงความไม่สนใจ
4	พยายามสื่อสารแต่ไม่รู้จักใช้ท่าทางช่วย
5	พยายามสื่อสารและรู้จักใช้ท่าทางช่วย
6	พยายามสื่อสารเป็นพิเศษที่จะสื่อสาร โดยใช้ทั้งภาษาพูดและท่าทางเพื่อการแสดงออก

3.2.2 แบบสอบถามวัดแรงงูใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตาราง 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนทักษะการพูด วิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามแรงจูงใจในทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ถามความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อว่าความรู้สึกและพฤติกรรมในแต่ละข้อนั้นตรงกับความรู้สึกหรือพฤติกรรมของนักเรียนมาน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องที่เป็นจริงตามความคิดของนักเรียน

น้ำหนักคะแนน มากที่สุด = 5 มาก = 4 ปานกลาง = 3 น้อย = 2 น้อยที่สุด = 1

ข้อความ/ความรู้สึกหรือการกระทำ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ข้าพเจ้าชอบทักษะพูดเพราะสนุกและไม่น่าเบื่อ					
2. ข้าพเจ้าคิดว่าการพูดเป็นการแสดงออกทางความคิดที่ดีที่สุด					
3. ถ้าพบชาวต่างชาติข้าพเจ้าจะหาโอกาสเข้าไปทักทายทันที					
4. ข้าพเจ้าพยายามฝึกพูดภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียนอยู่เสมอ					
5. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าสามารถมีอาชีพที่ทำรายได้สูงได้ในอนาคต					
6. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าติดต่อสื่อสารกับคนทั่วโลกได้ง่ายขึ้น					
7. เมื่อพบข้อความหรือคำเชิญให้เข้าร่วมแข่งขันเกี่ยวกับการพูดข้าพเจ้าสมัครเข้าแข่งขันบ่อยๆ					
8. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจและภาคภูมิใจเมื่อพูดโต้ตอบภาษาอังกฤษกับเพื่อน ครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวต่างชาติ					

ตาราง 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัย(ต่อ)

ข้อความ/ความรู้สึกหรือการกระทำ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. ข้าพเจ้าคิดว่าทักษะการพูดเป็นทักษะที่ยากที่สุด					
10. เมื่อได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกิจกรรมการพูดข้าพเจ้าจะพยายามหลีกเลี่ยง					
11. ข้าพเจ้าพยายามพัฒนาทักษะการพูดอยู่เสมอโดยการศึกษาเพิ่มเติมจากสื่อของจริง เช่นรายการโทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษ วิดีทัศน์เพื่อการศึกษา เป็นต้น					
12. กิจกรรมการพูดในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้าเกิดความภาคภูมิใจเนื่องจากได้แสดงความสามารถในการพูดอย่างแท้จริง					
13. ข้าพเจ้าคิดว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมีประโยชน์ในชีวิตประจำวันในยุคปัจจุบันมาก					
14. กิจกรรมการพูดหลากหลายน่าสนใจทำให้ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการพูดสื่อสาร					

4. ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

รูปแบบของการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบการทดลองกลุ่มเดียว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังจากได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีวิธีทัศน์ประกอบ และเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีวิธีทัศน์ประกอบ ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย	R1	O	X1	R2
---------------	----	---	----	----

กลุ่มเป้าหมาย	หมายถึง	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทุ่งกว่าวิทยาคม อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง ที่เรียนวิชา อ 024ก ภาษาอังกฤษฟัง-พูด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 28 คน
R1 หมายถึง		การทำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจก่อนการใช้กิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีวิธีทัศนประกอบ
O หมายถึง		กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูด โดยมีวิธีทัศนประกอบ
X1 หมายถึง		การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
R2 หมายถึง		การทำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจหลังการใช้กิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีวิธีทัศนประกอบ

4.1 วัดแรงจูงใจของนักเรียนก่อนการทดลอง

4.2 ดำเนินการสอนนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายโดยใช้แผนการสอนที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูด โดยมีวิธีทัศนประกอบ จำนวน 4 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 16 คาบ โดยเริ่มสอนระหว่างวันที่ 23 มกราคม 2544 ถึงวันที่ 25 มีนาคม 2544 รวมระยะเวลาสอนทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ มีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

4.2.1. การดำเนินการทดลองตามแผนการสอนที่แผนที่ 1 เรื่อง Giving direction มีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นก่อนชม นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาคำศัพท์ ส่วนวน และโครงสร้างประโยค การถามทาง การบอกทาง จากนั้นช่วยกันจับคู่ภาพและประโยคการบอกทิศทาง บรรยายภาพที่กำหนดให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบคำตอบ

ขั้นชม นักเรียนชมวิธีทัศนเกี่ยวกับการถามและบอกทิศทาง ตอนที่ 1 จนจบ ตอน 1 ครั้ง นักเรียนจับคู่ชมวิธีทัศนตอนที่ 1 อีกครั้ง เรียงประโยคที่กำหนดให้ ตามลำดับเหตุการณ์ในเรื่องแล้วตรวจสอบคำตอบ โดยผู้สอนฉายวิธีทัศนอีกครั้งและหยุดภาพและเสียงประโยคที่เป็นคำตอบนักเรียนชมวิธีทัศนตอนที่ 2 ปฏิบัติกิจกรรมเหมือนตอนที่ 1 นักเรียนแต่ละคู่ศึกษาประโยค คำถามและคำตอบการสนทนาเกี่ยวกับทิศทางในวิธีทัศนตอนที่ 3 ที่กำหนดให้ นักเรียนชมวิธีทัศนตอนที่ 3 โดยไม่มีเสียงจนจบตอน 2 ครั้ง จากนั้นช่วยกันจับคู่ประโยคคำถามและคำตอบ นักเรียนตรวจสอบคำตอบจากการฟังบทสนทนาวิธีทัศนตอนที่ 3 โดยไม่มีภาพอีก 2 ครั้ง

ชั้นหลังชม นักเรียนแต่ละคู่ถ่ายทอดบทสนทนาจากวิดีโอที่บันทึกตอนที่ 3 อีกครั้ง และนำเสนอในลักษณะบทบาทสมมติผู้สอนและเพื่อนนักเรียนประเมินผลการพูดรายบุคคล โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูดพูดเดียวกัน นักเรียนที่ผู้ประเมินแบ่งกลุ่มประเมินตามจำนวนผู้แสดง บทบาทสมมติ

ชั้นทบทวน นักเรียนและครูช่วยกันสรุปบททวนศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างประโยคในการถามทาง การบอกทาง

4.2.1 การดำเนินการทดลองตามแผนการสอนที่แผนที่ 2 เรื่อง Asking and accepting apology มีขั้นตอนการสอนดังนี้

ชั้นก่อนชม นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างประโยค การขอโทษการยอมรับการขอโทษ จากนั้นฝึกพูดออกเสียงศัพท์และ โครงสร้างดังกล่าวจนคล่อง แต่ ละกลุ่มทำนายตัวละครในเรื่อง โดยการตอบคำถามที่กำหนดให้ดังนี้ Who says apology? Who accepts the apology? What happened? What is the ending ?

ชั้นชม นักเรียนชมวิดีโอที่เกี่ยวกับการขอโทษและการยอมรับการขอโทษ โดยผู้สอนหยุดภาพและเสียงให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนเค้าคำพูดขอโทษของตัวละครในเรื่องจาก นั้นแต่ละกลุ่ม ตรวจสอบประโยคที่ถูกต้องจากวิดีโอที่สลับกันไปจนจบตอน แล้วเปรียบเทียบประโยค ที่ตนเองทำนายและประโยคที่ตัวละครใช้ในเรื่อง นักเรียนทุกคนหลับตาและฟังบทสนทนาจาก วิดีโอที่บันทึกโดยนักภาพตามบทสนทนา หลังจากนั้นนักเรียนชมประโยคการพูดขอโทษในวิดีโอและ ฝึกพูดตาม

ชั้นหลังชม นักเรียนจับคู่แสดงบทบาทสมมติเลียนแบบตัวละคร โดยครูและ เพื่อนนักเรียนช่วยประเมินผล โดยใช้แบบประเมินความสามารถด้านทักษะการพูด นักเรียนแต่ละ กลุ่มสร้างบทสนทนาเกี่ยวกับการพูดและการยอมรับการขอโทษแล้วเขียนลงบนกระดาษโปสเตอร์ นำเสนอบนผนังห้องเรียน นักเรียนแต่ละกลุ่มเดินชมผลงานของเพื่อนโดยเจ้าของผลงานแสดง บทบาทสมมติตามบทสนทนาที่สร้างขึ้น แล้วอธิบายความหมายและฝึกเพื่อนให้พูดบทสนทนาของ ตนเอง และคัดเลือกที่เขียนได้ดี 3 กลุ่ม (Neutral 1 กลุ่ม, Informal 1 กลุ่ม, Formal 1 กลุ่ม)

ชั้นทบทวน นำผลงานนักเรียน 3 กลุ่มมานำเสนอในรูปของบทบาทสมมติ โดยนำบทสนทนามาคิดไว้หน้าห้อง นักเรียนเจ้าของผลงานแสดงท่าทางโดยไม่พูด นักเรียนที่เหลือ แบ่งเป็น 2 กลุ่มกลับกันพูดประโยคในบทสนทนาตามบทบาทการแสดงของเจ้าของผลงาน

4.2.3 การดำเนินการทดลองตามแผนการสอนแผนที่ 3 เรื่อง Permission มีขั้นตอน การสอนดังนี้

ขั้นก่อนชม ผู้สอนให้นักเรียนเดาความหมายของชื่อเรื่อง แล้วเสนอและอธิบาย คำศัพท์ โครงสร้างประโยค ที่ใช้ในการขออนุญาต การอนุญาต การปฏิเสธ ทั้ง 3 ระดับ คือ Neutral , Informal และ Formal นักเรียนฝึกพูดออกเสียงคำศัพท์และตัวอย่างประโยคตามผู้สอนและจับคู่ฝึกจนคล่อง จากนั้นทบทวนโครงสร้างประโยคจากแบบฝึก

ขั้นชม นักเรียนดูวิดีโอเรื่อง Permission จนจบ 2 รอบ จากนั้นนักเรียนฟังบทสนทนาจากวิดีโอที่ไม่มีภาพ 4 รอบ ขณะที่ฟังบทสนทนา นักเรียนเลือกประโยคที่กำหนดให้เติมลงในบทสนทนาตามที่ได้ยินจากวิดีโอ นักเรียนแลกเปลี่ยนตรวจสอบคำตอบโดยผู้สอนหุคภาพและเสียงเฉพาะประโยคคำตอบเป็นระยะๆ นักเรียนฝึกพูดประโยคคำตอบตามเจ้าของภาษา 1 รอบ นักเรียนฝึกพูดประโยคใจความหลักในเรื่องอีก 1 รอบ จากนั้นนักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ฝึกพูดบทสนทนาในวิดีโอ ซึ่งผู้สอนหุคภาพและเสียงให้นักเรียนฝึกเป็นระยะๆ นักเรียนจับคู่แสดงบทบาทสมมติเลียนแบบตัวละคร

ขั้นหลังชม นักเรียนแต่งบทสนทนาในหัวข้อ Permission โดยประมวลศัพท์โครงสร้างทางภาษาจากใบงาน และตัวอย่างบทสนทนาในวิดีโอ ผู้สอนให้ตัวอย่างสถานการณ์แก่นักเรียนซึ่งบางคู่คิดสถานการณ์เอง บางคู่ใช้สถานการณ์ตัวอย่างที่ครูนำเสนอ นักเรียนฝึกซ้อม แล้วนำเสนอในลักษณะบทบาทสมมติ ผู้สอนและเพื่อนนักเรียนประเมินผลการพูดรายบุคคลโดยใช้แบบประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดพูดเดียวกัน การฝึกซ้อม และนำเสนอในลักษณะ บทบาทสมมติได้ดี เป็นที่น่าพอใจ

ขั้นทบทวน นักเรียนนำเสนอบทสนทนาของตนเองอีกครั้งในรูปแบบของการ์ตูน จากการทดลองใช้แผนการสอนดังกล่าวพบว่า นักเรียนสามารถเขียนประโยคบทสนทนาสั้นๆ ของตนเองโดยใช้ศัพท์ โครงสร้างประโยคได้ถูกต้องตามระดับการใช้ภาษาทั้ง 3 ระดับ คือ Neutral, Informal และ Formal

4.2.4 การดำเนินการทดลองสอนตามแผนการสอนแผนที่ 4 เรื่อง Invitation
มีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นก่อนชม ผู้สอนนำเสนอศัพท์ โครงสร้างประโยคเกี่ยวกับการพูดเชิญ การตอบรับและการปฏิเสธ นักเรียนฝึกพูดออกเสียงศัพท์และ โครงสร้างประโยคจนคล่อง จากนั้นนักเรียนคาดเดาเพศ อายุ ของตัวละคร สถานที่

ขั้นชม นักเรียนดูวิดีโอโดยดูแต่ภาพไม่มีเสียง 4 รอบ ขณะที่ชมรอบที่ 3-4 นักเรียนเรียงลำดับประโยคตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวิดีโอ นักเรียนชมวิดีโอทั้งภาพและเสียงอีก 1 รอบ เพื่อตรวจสอบคำตอบ แล้วนักเรียนฝึกพูดตามตัวละครในวิดีโอโดยครูหุคภาพและเสียงให้เป็นระยะๆ นักเรียนจับคู่แสดงบทบาทสมมติเลียนแบบตัวละคร

ชั้นหลังชม นักเรียนแต่งบทสนทนาในหัวข้อ Invitation โดยประมวล ศัพท์โครงสร้างทางภาษาจากใบงาน และตัวอย่างบทสนทนาในวิดีโอ ผู้สอนให้ตัวอย่าง สถานการณ์แก่นักเรียนซึ่งบางคู่คิดสถานการณ์เอง บางคู่ใช้สถานการณ์ตัวอย่างที่ครูนำเสนอ นักเรียนฝึกซ้อมแล้วนำเสนอในลักษณะบทบาทสมมติ ผู้สอนและเพื่อนนักเรียนประเมินผลการพูด รายบุคคล

ขั้นทบทวน ผู้เรียนนำเสนอบทสนทนาของตนเองอีกครั้งในรูปแบบของ การ์ตูนหลากหลายรูปแบบนักเรียนฝึกซ้อมบทบาทสมมตินอกเวลาเรียน ในคาบอิสระหรือช่วงเย็น หลังเลิกเรียน

4.3 ประเมินทักษะการพูดของนักเรียน จากการนำเสนอผลงานทักษะการพูด ในรูปแบบ ของบทบาทสมมติหลังการสอนและการฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดในแผนการสอนทั้ง 4 แผน การสอน โดยประเมินตามสภาพจริงและใช้แบบการประเมินทักษะการพูด

4.4 ใช้แบบสอบถามวัดแรงจูงใจ เพื่อวัดแรงจูงใจของนักเรียนหลังการทดลอง

5. วิเคราะห์ข้อมูล

5.1 นำคะแนนที่ได้จากการวัดผลการเรียน หลังการทดลองแต่ละแผนและคะแนน โดยภาพรวมมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย เทียบเกณฑ์ผ่านที่ตั้งไว้คือ อย่างต่ำร้อยละ 60 ของ คะแนนเต็ม คือ 36 คะแนน

5.2 นำผลการสำรวจแรงจูงใจของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแตกต่าง โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC+